

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A.K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Budownictwa
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2007 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 25 lipca 2007 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i odstępuje od obciążenia powoda kosztami
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2007 r. lutego 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 8 marca 2007 r. oceniając, że nie zawiera ona elementu konstrukcyjnego, tj. uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik powoda wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Są to tzw. elementy konstrukcyjne tego nadzwyczajnego, wysoce sformalizowanego środka zaskarżenia i dlatego niezachowanie któregokolwiek z nich skutkuje jego odrzucenie a *limine*. Każde z tych wymagań ma samodzielny byt i niespełnienie któregokolwiek z nich stanowi brak istotny nienaprawialny w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2006 r. III CSK 144/06 niepublikowane).

Wymagania skargi kasacyjnej, w porównaniu z kasacją, są surowsze albowiem aktualny środek winien zawierać wyraźnie sformułowany wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Choć w skardze wniosek został zawarty, niemniej trafna jest ocena Sądu Apelacyjnego, że nie zawiera on uzasadnienia. Dla przyjęcia, że ten element jest zawarty nie jest wystarczające odwołanie się przez skarżącego do jakichkolwiek okoliczności, które jego zdaniem przemawiają za jej rozpoznaniem. Jedynie wyraźne odniesienie się do co najmniej jednej z przesłanek, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c., i przedstawienie argumentacji wskazującej na wystąpienie takiej przesłanki stanowi spełnienie tego obowiązku, (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06 niepublikowane). Nie można skutecznie uzupełnić

skargi kasacyjnej o brakujący element konstrukcyjny - jak uczynił to skarżący – przez wskazanie go w zażaleniu na jej odrzucenie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2006, IV CZ 54/06, M. Spół. 2007, nr 1, s. 27).

Wskazany brak, choć wynikły niewątpliwie z przeoczenia, nie mógł więc zostać uzupełniony.

Z art. 398⁶ § 2 k.p.c. wprost wynika, że to do kompetencji Sądu drugiej instancji należy odrzucenie skargi kasacyjnej, która nie spełnia któregośkolwiek z wymagań konstrukcyjnych.

Z tych przyczyn zażalenie uległo oddaleniu (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.). Ze względu na charakter sprawy i trudną sytuację materialną powoda odstąpiono od obciążenia go kosztami postępowania zażaleniowego (art. 102 k.p.c.).